

faaer Ret til at indstille 3 af de Ansøgende til vedkommende Embede. Deri er ingen Uenighed, men denne fremtræder med Hensyn til, hvilken Autoritet Kaldsretten skal være overdragen. Fleertallet formener her, som en Følge af den hele Betragtningssaaede, det har havt med Hensyn til den Indflydelse, der maatte ydes Skoleraadet, at det maatte være det, hvem Kaldsretten tilkom; Mindretallet vil derimod have, at det fremdeles skal blive hos Skoledirectionerne og Biskopperne, saaledes at den Kaldsret, der tidligere har været indrømmet visse Besiddere af 32 Tdr. Hartorn, nu ogsaa skal gaae over til Skoledirectionen. Udvalgets Mindretal har ikke motiveret sit Forslag til at lade Kaldsretten blive hos Skoledirectionerne og Biskopperne derved, at Skoleraadet skulde mangle Dygtighed, Interesse og Iver for Sagen, og at derfor Kaldsretten vedblivende maatte lægges hos Skoledirectionen eller Biskoppen, men det har anført, at den Control, der igjennem denne Kaldsret skulde føres med Indstillingerne fra vedkommende Communer, omtrent vilde blive til ingen, derved, at det blev Skoleraadet, som skulde føre den, idet det har meent, at de indkommende Ansøgninger og Bilag, der maatte undersøges, for at denne Autoritet kunde have nogen Mening om, hvilken af de Indstillede der maatte være at foretrække, ikke vilde kunne foretages tilbørligt og tilstrækkeligt af Skoleraadets Medlemmer paa Grund af detses Talrigbed. Det er med Hensyn til denne Indvending, at jeg skal bemærke, at saalænge Kaldsretten ligger hos Skoledirectionen, er der jo kun to Mænd, som komme til at gjøre sig bekendte med Indstillingerne og Ansøgningerne, og da nu det ærede Mindretal selv har indrømmet, at Amtmanden paa Grund af sine mange andre Forretninger kun meget lidt kan deeltage som Medlem af Skoledirectionen i dens Functioner, kan man ogsaa efter dets Formening gaae ud fra, at det egentlig kun er Provsten, der kommer til at undersøge Ansøgningerne og Bilagene, naar Kaldsretten vedbliver at hvile hos Skoledirectionen. Det er altsaa kun eet Medlem; men selv efter det ærede Mindretals Formening vilde jo dog altid Formanden i Skoleraadet, som jo ogsaa kun er een Mand, have Leiligh-

hed til at gjøre sig bekendt med disse Ansøgninger og Bilag, og altsaa vilde, selv om Intet mere stete, Indholdet af disse komme til een Mandes Kundskab ad denne Veie. Jeg maa dernæst bemærke, at jeg ikke kan anerkjende Rigtigheden af, at det skulde være saa vanskeligt og næsten uudførligt, at de andre Medlemmer af Skoleraadet kunde gjøre sig bekendte med Ansøgningerne og Bilagene; thi ligesom enhver Amtsraadsfag af nogen Vigtighed circulerer imellem Medlemmerne, førend det Møde holdes, hvor Afgjørelsen finder Sted, kunde ogsaa dette Slags Sager forud circulere og circulere temmelig hurtigt, og naar der altsaa ikke var noget Andet at indvende imod, at Kaldsretten blev lagt til Skoleraadet, troer jeg, at det ærede Mindretal har troet at finde en Banfæltighed, hvor der ikke var nogen saadan.

Det ærede Mindretal bliver imidlertid ikke staaende ved, at Kaldsretten skal blive hos Skoledirectionen eller Biskoppen, men det gjør et Forslag, hvoraf jeg maaskee i Forbigaaende turde bede den ærede Formand bemærke, at jeg for Mødets Begyndelse har ønsket en Deling, om en Tilspøining hertil, der vil gjøre, at denne Indstillingsret for Communerne i mange Tilfælde vil blive reduceret til Ingenting. Mindretallet har nemlig foreslaaet, at denne Skoledirection eller denne Biskop skulde være berettiget til at casere Indstillingen af de 3 Ansøgere og skulde kunne tilbagefende denne Indstilling med sine Grunde, hvorfor den ikke vil anerkjende nogen af dem, og forlange enten en ny Indstilling, eller at Ministeriet skal overtage Kaldsretten. Naar man nu vil gaae ud fra, at Skoledirectionen og Biskoppen skal bibeholdes, og i Særdeleshed naar man vil gaae ud fra den Stilling, der maa forudsættes at blive imellem dem, efter den Betragtning, vi have hørt gjort gjældende, der kan findes fra begge Sider, saa mener jeg, at man her risikerer, at det ikke vil være ganske saa Tilfælde, hvor denne Bevillingsret vil blive tilbageviist fra disse Autoriteter. Jeg troer, at Sogneforstanderskaberne og Borgerrepræsentationerne i Regelen ville tage Hensyn til Lærernes Dygtighed i de forskjellige Retninger, hvori de skulle give Underviisning, og navnlig ikke ville